

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

Entorn de la llei de Contractes de conreu.

II Assemblea de la Joventut Catòlica Femenina a Barcelona. (A. Vila)

Fets i comentaris

Tot un programa. (J. Puig & C.^a)

El Rei Martí als banys de La Garriga (J. Mauri)

La pedregada. (A.)

Esports.

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Administració: Impremta Mercantil

Any 2

La Garriga, 29 Juny 1934

Núm. 35

Número solt, 20 cèntims

Entorn de la llei de Contractes de conreu

L'espoliació de la pagesia, legalitzada per part de les autoritats, constituí una de les manifestacions més greus del desgovern que ha imperat a Catalunya. El fet d'autoritzar uns parcers o rabassaires per a què facin revisió dels seus contractes, sense prèvia consulta a la part contractant, és una enormitat. I ho és més encara el fet, tan generalitzat, que aquests faltats de paraula, paguin com vulguin a l'amo o no el paguin de cap manera.

Malgrat tot, hi ha qui encara discuteix si a Catalunya hi ha o no hi ha problema de la terra: aquest hi és, i molt greu per cert. Pot ésser que quatre anys enrera no hi fos, però en el moment present tenim la guerra civil més encesa en bona part de la pagesia catalana.

Es evident que ha estat el partit governant la causa principal per no dir única que ha abrandat el foc de la discòrdia i que hàbilment s'ha aprofitat de les circumstàncies per a treure'n un fruit partidista.

Però també es veritat que en front d'aquesta agitació violenta i continuada no hi hem pas oposat els remeis que calia. Davant la violència que amenaçava en la propera collita, sigués anul·lada o no la llei de contractes de conreu; per part de la gran majoria d'homes de dretes, de propietaris i interessats en la pacificació dels esperits i en el regnat de la justícia social, encara no ha estat creada la «contrarabassa».

Més d'una vegada hom ha clamat per la concòrdia entre amos i parcers, propietaris i rabassaires. Molts parcers i rabassaires s'han trobat portats a la lluita contra la llur voluntat. Cal modificar els contractes allà on sigui convenient. D'ençà de la guerra, en terres de vinyes i en terres de blat i de tardavèria, els rabassaires, molts dels masovers i dels parcers han duplicat i han triplicat la producció sense que això, en molts casos, hagi costat ni el més mínim esforç al propietari. En la majoria dels indrets, siguin del conreu que siguin, uns mateixos tractes regeixen per a vinyes de terra plana i grassa de prop del poble i per a vinyes distants, de terra magra i costaruda. Els parcers, en general, han de conrear a grans distàncies amb els mateixos tractes que els masovers de la terra magra, que aquests no volen conrear. A més el masover té els avantatges de moltes quarteres de terra franca, horts francs i llenya

franca. I també cal dir que, moltes vegades, masovers de masoveries rònegues, molt distants de població, tenen pitjors tractes que els masovers de vora ciutat que poden adinerar bé la llet, l'aviram i les verdures; que el carreig els és sumament fàcil, mentre que els altres l'han de fer a bast, a càrregues o a coll. Aquestes desigualtats, acompanyades de contractes més avantatjosos o desfavorables, segons la generositat o gasiveria dels propietaris, van preparar la llenya per a la gran foguera que l'Esquerra ha abrandat.

Els propietaris han d'establir la «contrarabassa». En molts indrets la comprensió dels propietaris ha evitat que la mala filloxera s'estengués. Naturalment, no cal culpar tampoc els propietaris: molts que tenien tractes immillorables han estat víctimes de la cobejança de masovers hipòcrites.

El greu problema que avui té abrandada la terra catalana en una guerra civil ni el resoldrà l'Esquerra avalant el robar, ni el pot resoldre l'anul·lació de la llei de contractes tota sola, ni la intervenció de la força pública que persegueix els lladres i els bandolers. Cal resoldre aquest problema per mitjà de la *Concòrdia*.

Potser la solució hauria estat que amos i masovers o parcers, propietaris i rabassaires nomenessin en cada parròquia una comissió de dos amos i un masover i un parcer; dos propietaris i dos rabassaires; que aquesta comissió sigués precidida per una persona entesa en problemes de la terra i amb garantia de la seva imparcialitat. Suposada la bona fe per una part i per l'altra, aquestes comissions haurien de revisar un per un tots els contractes de masovers, de parcers, de rabassaires, tingudes en compte les condicions de la terra, les distàncies, les aportacions del propietari, etc. Les decisions d'aquestes comissions haurien d'ésser inapel·lables i totes les dues bandes haurien de subjectar-s'hi.

Que els amos perdonin els greuges rebuts, que els parcers reconguin que la vianda furtada no fa profit. La pagesia catalana, tota la pagesia ha estat víctima de la política demagògica, d'una banda, de la política econòmico-liberal, de l'altra banda. La nostra pagesia s'ha de redimir ella mateixa. Penseu-hi, amos i propietaris; tingueu-ho present, masovers, parcers i rabassaires.

II Assemblea de la Joventut Catòlica Femenina a Barcelona

El prop passat diumenge, dia 17, unes quantes noies en representació del grup parroquial de la Joventut Catòlica Femenina de nostre població, ens traslادarem a Barcelona, amb motiu de celebrar-s'hi la II Assemblea de la J. C. F.

Un cop arribades a Barcelona ens dirigirem a Sta. Anna on tingué lloc la missa, cantant-se, per el conjunt de socies, l'Ofici d'«Angelis». L'altar bellament engalanat i amb la grandiosa imatge del Sant Crist donava un conjunt admirable. La gran nau del temple resultava petita per encabir el gran nombre de socies arribades de tots els indrets de la Diòcesis de Barcelona. Finalitzà la missa amb l'Himne a la bandera, i després de fer algunes fotografies, tingué lloc tot seguit, un acte per a dirigents en el local de l'Associació d'Eclesiàstics, en el qual prengueren part, algunes senyoretes de l'Escola de propagandistes de l'Acció Catòlica.

En el lloc de preferència hi veierem el Rvd. Dr. Balcells, consiliari diocesà; el Rvd. Dr. Romà catedràtic, Rvd. Dr. Masdexart i Rvds. Consiliaris de diferents grups. També hi havia una representació de la «Júnta d'acció catòlica de la dona». Prengué la paraula el Rvd. consiliari Dr. Balcells, el qual proposà la formació de la Unió Interdiocesana Tarraconense (de tots els Grups de Catalunya). Després d'haver parlat el Dr. Balcells, varies senyoretes tingueren la paraula. Jo solament vos diré els punts principals, o més bé generals, de que tractaren.

Entre altres coses ens digueren que la J. C. F. no ve a disoldre les moltes associacions pietoses actualment existents, ans el contrari, ve a refermar-les més, dar-les-hi ajut, així ens feren compe-dre que la J. C. F. es una selecció de noies d'altres associacions i ens digueren: «La J. C. F. vol ésser composta d'una vertadera selecció de noies, capaces no sols d'ésser un exemple positiu exterior, sinó de formar-se conscientment en l'estudi de la religió i actuar apostòlicament». Aixó no suposa pas un abandó de la massa general de noies, ans el contrari, com diu el Sant Pare, Pius XI. «Si hi ha nuclis forts, decidits, il·lustrats i ben formats seran un llevat per refermar la vida cristiana en les Parroquies i en les institucions i per atraure altres noies al camí del bé per medi de seccions de catecisme i d'apostolat». L'Assemblea acordà la conveniència d'organitzar la secció d'Aspirants de la J. C. F., establint-se l'edat dels 12 al 15 anys. Ens recomanen la llaçada en les banderes amb els colors pontificis com a prova d'adhesió al Sant Pare i a les seves ensenyances.

En gran manera ens recomanàren la modèstia, insistint en que no podrà continuar en la Joventut la socia que manqui a ella.

S'acordà organitzar una peregrinació a Roma exclusivament per les socies de J. C. F., en l'any 1935. Finalment reconeixent la J. C. F. que tota la restauració de la societat ha de venir de la Pau de Crist en el Regne de Crist, acordà la seva consagració al Sagrat Cor de Jesús.

A la tarda es celebrà la sessió general prenent-hi part varies dirigents les quals amb no menys entusiasme que les qui havien parlat al dematí, sapigueren entusiasmar el nostre esperit. En un i altre parlament les socies totes entonaren diferents i escollits càntics pietosos, finalitzant la sessió amb l'Himne a la bandera. No cal dir que retornàrem plenes d'entusiasme i bells propòsits, agraint moltíssim a les dignes companyes de J. C. F. que prengueren part en els diferents parlaments, per la traça amb que sapigueren infiltrar en nosaltres l'esperit i els ideals de la Joventut Catòlica Femenina.

A. VILA

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

FETS I COMENTARIS

D'EXCURSIÓ. El diumenge dia 17 un grup de noies de La Garriga visità el poble de Sant Vicents dels Horts.

En el Centre Catòlic d'aquella localitat representaren «La pretenciosa», «Els tres timbors» i la peça còmica «Sense minyona».

Retornaren al vespre del mateix dia, després d'haver admirat aquella simpàtica població, i den agraïdes de la gentilesa i atencions de que foren objecte.

FESTA DE ST. ANTONI. El dimecres dia 13 es celebrà la festa de St. Antoni de Pàdua patró dels paletes; al matí hi hagué ofici a l'Església Parroquial i al vespre, com es acostumat en aquestes festes, hi hagué un lluit ball al Saló La Alhambra.

TREBALLS DEL CAMP. Està ja acabant-se la feina de la sega. Com sempre han portat una mostra de tipisme les colles de segadors, que no son tants com en anys anteriors.

PEREGRINACIO A LOURDES. Dilluns passat a les 5 de la tarda, passaren els trens que conduïen a Lourdes la peregrinació catalana d'enguany. En l'estació de La Garriga s'hi ajuntaren els peregrins del nostre poble que van a Lourdes presidits pel Sr. Regent Mn. Antoni Fàbregas.

LES REVETLLES. En els locals del Patronat Parroquial i de La Alhambra es celebrà la revetlla de St. Joan; en ambdós locals hi regnà molta animació.

JOVENTUT CATOLICA FEMENINA. Entre les tasques que ve desenrotllant aquesta novella entitat, sobressurt per la seva novetat i transcendència els cercles d'estudis setmanals per a totes les associades, que venen celebrant-se cada dimecres a les 8 del vespre.

El diumenge dia 17 una representació garriguenca assistí a l'acte de l'imposició de la llaçada pontificia a la bandera del Grup de Llerona; en l'acte públic parlà en nom del Grup local la Srta. Nuria Iglesias.

RECÉS EXTRAORDINARI A PUIG GRACIÓS. Organitzat per la Lliga local de perseverància tingué lloc el passat dia 17 un recés extraordinari a l'ermita de Puig-Graciós. Hi assistí un bon nombre d'exercitants de La Garriga i dels pobles veïns. Als actes religiosos del matí hi prengué part a més un bon estol d'excursionistes barcelonins.

Les prèdiques i meditacions anaren a càrrec del Rvd. pare Grífol, S. J.

L'acte culminant de la diada fou el senzill i magestuós viacrucis practicat pel cim de la muntanya.

Fou en conjunt una diada d'alt profit espiritual per tots els assistents.

Farmàcia **Torrent** Perfumeria
Calabria, 4 - Telèfon 88

Garatge Dalmau
Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 28

Una mica d'humor

TOT UN PROGRAMA

Amb motiu d'haver estat nomenats els nous administradors del barri de Santa Rita hem cregut que podia interessar als nostres ciutadans, de conèixer els projectes que tenien els esmentats senyors per la festa de l'any vinent. Si voleu, aquest fet no té gaire transcendència, però com sigui que tot seguit començaren a correr rumors de què es preparava alguna cosa grossa, el repòrter conscient del seu deure informatiu, no perdé moment per tal de posar-ho en clar.

El nostre lema ha estat sempre dir la veritat, tota la veritat, i res més que la veritat. Amb aquest objectiu doncs, ens hem adreçat a l'element més jove i per tant més destacat dels nous administradors, per tal de satisfer la natural curiositat i a la vegada perquè amb les seves declaracions calmes el neguit de més de quatre veïns del barri, que estaven justament esverats.

Arribats a casa seva, trobem al nou flamant administrador en el seu despatx (?). Està enfeinadíssim i preocupat, repassant un mapa que té estès damunt la taula escriptori. Detingudament va prenent mides i més mides. Compassos, llapiç de colors, regles i tirallínies, tot en un gran desordre damunt la taula que sembla la d'un gran enginyer.

Al donar-se de la nostra presència, fa un gest olímpic i allargant-nos un seient ens diu:

—Us esperava.

—...?

—Ja deureu saber que els ciutadans d'aquest barri beneït, s'han dignat nomenar-me el seu representant per organitzar la festa de l'any vinent.

—...?

—Doncs bé; nosaltres, convençuts de l'alta missió que ens ha estat confiada, procurarem correspondre a tan alt honor, fent que la festa de l'any vinent estigui a l'alçada que mereix el nostre barri i el poble de La Garriga en general. Modèstia apart, però aspiro a que amb la festa de l'any vinent la meua tasca pugui merèixer un homenatge. Ja veurem si es farà justícia.

—...?

—Ja tinc gairebé enllestit un programa monumental que donaré a conèixer als meus companys de comissió. No tinc cap dubte que, tant per la forta envergadura com per el bon gust amb que ha estat elaborat, serà aprovat en la pròxima reunió que tindrem, que serà tan transcendental com les famoses conferències dels Tres.

—Convé doncs,—fi diguerem—que ens avancis els punts més importants del projecte, perquè s'ha de sortir al pas dels rumors que circulen pel barri, abans no hi hagi un dia de dol.

—El llegiré,—ens diu—però amb la condició que no el feu públic fins que els altres companys n'estiguin assabentats.

—Vols callar!...

—Diu així: "Projecte n.º 1 de les festes del barri de Santa Rita per a l'any 1935, que tinc l'honor de sotmetre als amics administradors senyors X, X, etc., etc."

A) Engrandiment de la plasseta, a fi que hi tingui cabu-

da suficient un espaiós envelat instal·lat amb tot confort. Per tal de prevenir la *guigne* del temps, i no comptant dins el perímetre del barri amb cap local prou grandios, cobrirem l'envelat amb "Rocalla" i "Uralita".

B) Per amenitzar les festes, contractarem dues grans orquestres, dues. L'una tindrà al seu càrrec les festes religioses i l'altra les grans festes populars. Es qüestió de demostrar que un bon administrador es també un bon diplomàtic.

C) Solemne inauguració de la "Font de les Roques" que pertany al barri. Aquesta serà degudament reformada i esplèndidament exornada. Presidiran l'acte les autoritats i hi hauran discursos rigurosos.

D) Organització d'uns Jocs Florals, en els quals hi podran "tirar" tots els poetes i aspirants a poeta d'aquesta xamosa vila i pobles limítrofes. El *dou* d'aquesta festa consistirà en la elecció de "Miss Barri aigua calenta".

E) Festes populars a dojo. Esplèndids i lluidíssims balls, amb els tant esperats (?) balls de rams i obsequi. Concursos de Sardanes amb valuosos premis. Concerts simfònics de música clàssica amb el tradicional "obligat", i música moderna de Jazz per exasperar als vells sarauistes.

F) Jocs infantils. Curses de sacs en set etapes; el joc de la paella; submergiments de cubell i trencadissa d'olles per la mainada, amb gran alegria d'aquesta i dels terrissaires. Focs japonesos; enlairament de globus; saltar i parar i tots els altres jocs (menys els prohibits) que la imaginació infantil suggereixi.

G) Aquesta comissió demanarà el corresponent permís per disposar del terreny tancat que hi ha al davant de la placeta, per tal de poder instal·lar hi comodament l'allau de parades de fira, cavallets, nories, barques i xurreries que vindran a fer-hi el seu agost.

H) Durant les festes, els senyors administradors aniran proveïts d'un gros braçal daurat que els distingirà al primer cop d'ull. Aquest distintiu serà obligat, per tal de que l'immensa gentada que concorrerà a les festes vagi sempre ben orientada per mitjà dels administradors-cicerones.

Seguirà el Projecte n.º 2, i altres. Notul·les, les de costum".

—I bé; amb sinceritat; ¿que us sembla d'aquest *non plus ultra* de programa? Joestic convençut que n'hi ha per deixar satisfet al més exigent.

—Sens dubte,—afegim—però d'on sostiran les... satisfaccions per eixugar el dèficit d'aquest fantàstic pressupost? Per què no es de creure que el bon veï del barri vulgui ésser soci i màrtir, havent de pagar una quota d'aquestes proporcions...

—Home, no sigueu tan pessimista!... Rés de socis; aquests donaran la voluntat, que ja és el màxim d'economia.

—Doncs francament, no veiem com podeu sortir-ne, si no es anant a passar uns quants mesets a l'ombra.

—Infeliç... Per alguna cosa devem tenir al barri a Santa Rita, patrona dels impossibles!!

J. PUIG & C.ª

Fàbrica de Gasoses i Sifons
Eduard Pujol

LA GARRIGA

Confiteria i Pastisseria
MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

LA NOSTRA

El rei Martí als banys de La Garriga

XXVII

Dilluns, 17 de maig de 1400 (1)

En aquest dia manà al seu tresorer Bartomeu Rotlàn que viagués aviat, però mentrestant, per influx de la reina molt probablement, li mana que en tot cas nos trametats vuyt canes de malines (2) blanques les quals nos havem molt necessaries e per res no y hage falla. Sembla que aquests dies la reial parella anava preparant la indumentària amb que havien d'entrar a Barcelona en partir de La Garriga, no solament amb algunes compres—no gaires perquè la seva hisenda no els ho permetia—sinó també recuperant els objectes que havien tingut d'empenyorar. Avui trobem dues lletres en aquest sentit. L'una diu així *Tresorer: Be creem nos record que quant nos partim de Çaragoça nos encarregam e vos nos prometes que quitariets (3) e ens duriets en vostra venguda lo fermall (4) lo qual l'amoit uxor d'armes nostre, mossen Galceran de Sentmanat, havia mes aquí, per nos, penyora an Bertran Cosco, mercader de Çaragoça, per noranta florins (5) d'or d'Aragó; e com nos vullam haver en tot cas lo dit fermall; manam vos expressament que aquell quitets e sens falla nos lo portets dementre que us en vendrets a nostra Cort.*

Però l'usurer, sovint encarnat en la persona d'un jueu, solia tenir la virtut de congriar la violència en contra seu, amb les seves injustes pretensions i ranciments. El rei Martí, freturant moneda, hagué de relacionar-se amb ells i hagué també d'emprar la coacció per a eixir-ne airos. Vegeu sinó la següent carta, adreçada al Governador del Regne d'Aragó *Gobernador: Nos havemos feyto venir delant nostre presència el sogre de Samuel Nageri per que nos devia dar e liurar aquell nostre balaix (6) de gran valor, el qual el dito Samuel de nos tenia per certa razon e aquell devia fer a nos liurar per el dito su sogre, la qual cosa no ha complida, antes el dito sogre suyo mete el dito feyto per faules e dilaciones vanas e follas; per que vos mandamos el mas expressament que podemos que luego encontinent el dito Samuel enviades a nos preso e bien guardado; E en esto no pongades dilacion alguna si servir nos deseades.*

D'altra banda el rei havia reclamat a l'arquebisbe de Meina l'aca pertanyent a l'herència del bisbe Dachs que li havia deixat, tot just feia quinze dies. Ara però el prelat es nega a retornar-la alegant que ha de trametre-la al papa. Mes el rei li fa la següent resposta:

Reverent pare en xrist: Vostra letra havem reebuda sobre lo fet de la haqua, la qual l'altre jorn vos comanam retenidora a nostra voluntat. E responem vos que lo papa no acostume de cavalcar haques e on ne cavaleis e hagues haver la dita haqua, siats cert que nos serie de raho la li trametiem per nostre Cavallers, a qual volem e us manam que la liurets encontinent; com

nos no l'trametam aquí per altre raho sino per haver la haqua dessus dita.

En aquest dia trobem la primera lletra anunciant la seva prompte partida de La Garriga amb els següents termes... *tantost que siam en aqueixe Ciutat de Barchinona en la qual Deus volent serem dins breus dies.*

Ier aixó fa sobresseir en diverses qüestions en que ell personalment vol entendre, entre elles les redempcions faedores en els comtats de Rosselló i de Cerdanya, per aixó escriu al jurista Francesc de Padio i a en Pere Rodon... *Per que us pregam affectuosament e manam que d'aquí no partiscats, ens nos hi sperets tro (7) nos i siam, car tantost Deus volent darem bona conclusio e fi al negoci de las reempsons damunt dites; e aço no mudets res.*

També escriu al seu conseller en Ramon Alamany de Cervello que morava en aquella avinentesa a Torroella recomanant-li: *...que per vostra bona previsio e industria aqueixa Ciutat e vegeria, quities de mals homes, rominguen en stament pacífich, e vos mereschats de premi e de lahor esser digna.*

Encara posseim una altra interessant lletra dirigida al seu nebot el Comte d'Ampuries i una altra no menys interessant queixant-se de la conducta de la ciutat de Girona.

JOSEP MAURÍ

(1) Les fonts documentals per aquest dia cal cercar-les a l'A. C. A. Reg. 2241 fol. 54-55-56-57-62-66-84; Reg. 2243 fol. 108; Reg. 2173 fol. 96; Reg. 2302 fol. 42; Reg. 2317 fol. 186.

(2) Es refereix a les cèlbres puntes teixides a la ciutat de Malines.

(3) Quitar equival a desempenyorar.

(4) Seria un riquíssim «broche» d'or o plata.

(5) Moneda anomenada així perquè s'encunyà a Florència; el florí d'Aragó valia setze sous, quan era d'argent.

(6) Balaix es un rubí moradenc.

(7) Tro vol dir «fins que».

Full Femení

La Pedregada

Des de l'ampla finestra de la golfa, el pagès contemplava, esgarriat, la pedregada. Quan va veure aquell cap de núvol malestruc, ja s'ho va temer i donà una ullada acomiadadora als camps de blat, que es veien com uns mantells d'or, feblement tornassotats de maragda i al fruïterar que havia convertit la gràcia de sa florida, en una bella abundor de fruites petites, auguri de bona cullita. I pensava folles, el pobre home!.. Si pogués d'una braçada ben ampla, gegantina, agabellar tot el seu tresor, el posaria a eixopluc i es salvaria!.. Si tingués prou empena per enretirar aquells nuvolots criminals que duïen la mort, amb els grapats immensos de pedres glaçades!..

Arribaren les campanades de l'Esglesiola, afeblides pel brogit de la terrible tempesta. El pagès sabia prou bé, — perquè de petit li havien ensenyat — que quan toquen les campanes no és per allunyar el mal temps amb llurs batalles engunioses, sinó, per a recordar als fidels que preguin a Déu, que és qui té la força en son voler, per aturar els flagells que li demanem, follament, amb els nostres pecats. Per això, cap cot, amb el daler íntim d'arrapar-se a l'única esperança, baixà a la sala. El pare, la muller i els fillets, ja hi pregaven, davant la capelleta de la Verge del Roser buidada a la paret groixuda, com un niu de rampinells dins d'una soca. Davant la petita imatge cremava el ciri del monument i unes candeles beneïdes. Damunt de la taula, un brot de llorer, del diumenge de Rams, s'esperava agegut a la vorada d'un got, amb aigua del dia del salpàs. De cara a les terres, el pagès escampà uns esquitxos beneïts amb el brot mullat; després començà el Rosari. Així ho feien sempre que venia pedra i quantes de vegades acabaven la dolça pregària familiar amb la joia i l'agraïment de la mercé aconseguida! Aquell dia, però, — qui sap perquè — la pedra botia i els trons esglaiaven als menuts, que s'arreconaven al pare i a la mare, mentre l'avi, al seu recó de sempre, ploriquejava amb els rosaris als dits. Les veus eren ennuegades, els cors oprimits, més damunt de tot, planava la benevolença de Déu, que feia esbadellar, en aquella llar cristiana, una florida tota formosa de flors del cel, les flors maravoloses de l'esperit, que esdevenen fruits exquisits, que no es perden amb pedregades, ni es passen amb el temps, sinó que ens amunteguen la felicitat eterna.

Passada la tempesta, el sol rigué altra volta, sortint lluent i bonic de darrera els núvols, després de fistonejar-los de llum.

El pagès eixí al defora. Passà per entremig dels blats espolsats i ageguts i les llàgrimes li rodolaven per aquelles galtes que s'havien colrat, bo i treballant perquè els camps donguessin els fruits que havia de perdre. Anà al fruïterar, i els ulls fits en els pilots de fruita malmesa, recordava l'any passat, tan abundós, quan tots hi anaven a collir aquelles cistellades de préssecs i prunes i peres. La muller, rondinava perquè els menuts, xuclant goludament la carn sucosa, s'empastifaven la cara i les mans i els vestits, però, acabava per riure, amb el marit, de la felicitat de tots. I després en dur la fruita triada a casa, a esperar el mercat, tota l'entrada en restava perfumada i embellida!.. Quina pena fa, pensar totes aquestes coses, davant la malhaurança que bo i allunyant-les les fa més boniques! Però el bon pagès, com tots els creients, tenia el secret d'un conçol veritable en les hores de prova més amargues. Li vingueren al pensament, unes paraules divines, que havia sentit en un sermó de Missa matinal. — «Mireu els ocells del cel, no sembren, ni cullen i el Pare celestial els apeixa. No valeu molt més vosaltres, que no pas ells?» I mentre hi pensava, els ocellets, vinga cantar dalt de les branques desolades.

—Faci's la vostra voluntat!—anava repetint el bon home, flectant l'esperit davant l'Altíssim.

En arribar a casa, la muller també cantava, com els ocells. El petit, per admirar-se, exigia la carícia de la veu fina de la mareta, ben acostumat com hi estava.

—Què li darem a n'el noi de la mare?...

Pobra mareta! Com sentia en el seu cor, el ressó esglaiador d'aquestes paraules! Què li donarien al fillet? I als altres, pobrics? La veu fina es trencava i es feia feble i llastimosa com un plany.

Davant la Verge del Roser, s'havia apagat el ciri i les candeles.

L'avi, al seu recó de sempre, tenia encara encesa als llavis, una pregària.

—Senyor, si us plau, emporteu-vos-em! Els pobres fills, tindran una càrrega menys i jo tindrè el goig de retrobar al cel, la meva bona Cisca, que ja em deu enyorar..

ESPORTS

FUTBOL A VIC *per Línemen*

Joventut Garriguena, 0

Penya Atlètica del M. A., 1

Aquest partit jugat el passat dia 10 de Juny en el camp del Marià Ausa de Vic ha estat un dels partits més durs que he vist jugar. L'equip vigatà ansiós de desquitar-se l'advers resultat que encaixà, fa poc temps, en el camp de la J. G. no reparà en cap classe de medis per a poder assolir una neta victòria que el reivindicés un xic, davant dels seus conciutadans, d'aquella desfeta a mans de l'equip garriguenc.

No succeí així, però, i veierem com el temps reglamentari del partit anava transcorrent sense que el marcador, instal·lat en aquell camp, funcionés per part d'ells, ni per la de l'equip garriguenc.

La defensa de la Joventut en una tarda d'encerts, desbaratava tots els intents que els davanterers vigatans portaven a terme, per tal de perforar la porteria molt ben defensada per "Tià". El públic que ja començava a impacientar-se per la mala actuació dels seus, descarregà les seves iras damunt els jugadors de la J. G., i cohibí de tal manera als nostres representants, que aquests, no sabien com fer-s'ho per iniciar una jugada sense que fos protestada per aquells.

Però, això, fora el de menys, si amb ells, no s'hi hagués unit la parcialitat de l'àrbitre, que es cansà de senyalar faltes, existents només que en la seva ment.

Amb tot, s'arribà als 90 minuts de l'encontre amb el mateix resultat de 0 a 0 i amb gran estranyesa nostra vegèrem com "l'home del pito", fent-se el distret, anava allargant el matx fins a jugar-se 18 minuts més dels que reglamentàriament s'ha de fer. Se'ns digué que dit senyor portava cronòmetre i que, per tant, ell sabia més bé que ningú la duració del partit. No ens tocà mes remei que callar (estaven a casa seva).

Breu impressió del partit

La primera part és de jugades alternes d'ambdós contrincants, dominant potser lleugerament l'equip de la Penya Atlètica. En una entrada resulta commocionat l'Aspa I.

Començat el segon temps, notem que l'Oliver I substitueix l'Oliveras, per haver-se lesionat aquest. En quan a joc, el canvi, gairebé no es nota. La J. G. té varies oportunitats per marcar però son malogrades per Biset i Aspa II.

Anotem un xut de la penya que retorna el lateral, i varies ocasions, també, que son desaprovechades per els seus davanterers. A mesura que va finint l'encontre el joc es va endurint i els jugadors garriguencs procuren esquivar tant com poden. No obstant l'àrbitre senyala faltes contra la J. G. a cada moment. Es de remarcar que en tot el partit no s'ha executat ni un sol càstig contra la Penya Atlètica.

Finalment un imaginat free-kick sobre la porta garriguena ocasiona un bat-i-bull formidable i la pilota sortint rebotada amb força a en Vila, entra sola dins la xarxa. No cal dir de la manera entusiasta amb que el públic aplaudeix aquest gol. Sense més ni menys, es tira un "penalty" damunt la porta garriguena però l'Olivé veient aquella descarada parcialitat no fa res per deturar-lo i el que l'executa amb una mica més de sentit comú que el que l'ordena l'entrega fluix al nostre porter i el públic el xiula. Seguidament fineix la partida.

L'equip de la J. G. forní un regular partit destacant excepcionalment la tasca del tercer defensiu i d'en Casellas que estigué incansable, alineant-se així: Oliver II, Aspa I, Vila, Andreu, Casellas, Oliveras (a la segona part Olivé I), Portavella, Comère, Puig, Biset, Aspa III.

— Demaneu arreu l'exquisit postre FLAM CALLIS

Joventut Garriguena, 3 - Penya Quevedos, 2

Una partida ben interessant fou la que disputaren aquests dos onzes, en el camp d'esports de la nostra vila i de la qual, en sortí guanyador, una vegada més, l'equip garriguenc. Els jugadors forans amb tot i dominar més que els locals no saberen coronar amb èxit, davant la porta, llurs jugades i d'aquí ve que infinitat d'elles es perdessin en arribar a la nostra defensa, o bé a mans d'en "Marió" que sense tenir una tarda massa encertada fou la "pesadilla" de la davantera forastera. No obstant, el primer temps acabà amb un resultat de 2 a 1 favorable als Quevedos i bastant els va costar als nostres jugadors poder canviar la fesonomia adversa del partit fins a decantar-la a la seva banda, doncs amb quatre elements com eren, a la davantera, ben poca cosa podien fer.

Per la Penya Quevedos marcaren els gols, l'interior esquerre i mig centre i Puig (2) Sellarés assoliren els de la J. Garriguena, que s'arreglerà així:

Vila, Arisa, Vila, Miranda, Casellas, Andreu, Portavella, Sellarés, Puig i Biset.

Dels visitants, destacaren el defensa esquerre, mig centre i interior esquerre, que forniren una estupenda partida.

Dels locals, el tercet defensiu discret; Andreu a la ratlla mitja superà als seus dos companys, que no estigueren gaire afortunats, i així mateix, Sellarés i Puig excel·liren en la davantera, en la qual Portavella i Biset jugaren un pessim partit. L'àrbitre Gesa, encertat.

LINESMEN

Impremta Mercantil - La Garriga

Barberia

Saló per a senyora

Casa Jaume

Saló permanent per a senyores

a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Teléfon, 84

Farmacia i Perfumeria - Productes Fotografics - Laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Teléfon 83

LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 - Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga:

Josep Corrons Dalmau

Joaquím Faura

Pintor - Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 (Tel. 99)

Calabria, 18

LA GARRIGA

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Teléf 72 LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

Carns Fresques - Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CAN TRICATÉ)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer

LA GARRIGA

Representació i Dipòsit:

Josep Ruaix

C. Bany, 73. - LA GARRIGA

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

Sucursal de GRANOLLERS:
Plaça Perpiñà, 18 i 19

10—El Congost.

Adobs i Drogues

BARRAU i C.^{IA}

Fàbrica a Mongat

Despatx a Barcelona:
Carrer Fusina, 6

Telèfons 16661 i 16662

Representant:

X. ALBO i MOLINS

VENDA DE LLET

AVIS

La GRANJA ROSANES
de La Garriga, durant l'es-
tíu, farà el servei a
domicili matí i tar-
da als clients que
ho sol·licitin

Clarís, 19 BARCELONA

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA

sabons Barange

Li. Fortuny Fauria

SASTRE

Trajos estan extra
a mida, **120 ptes.**

Bany, 7

Telèfon 9

LA GARRIGA

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria

Fèmina

Secció de
Perfumeria a raig

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamfrà Aragó)

BARCELONA

Telèfon 77103